

Výstava Lesk a bída. 300 let od poslední mince Vlašského dvora

Do 17. listopadu 2026 můžete navštívit v Kutné Hoře stejnojmennou výstavu, České muzeum stříbra představuje krásu i proměny stříbrných mincí z produkce tamější nejvýznamnější české mincovny. Návštěvníci uvidí unikátní exponáty, od proslulého pražského groše Václava II. až po půltolar Karla VI. z roku 1726. Poprvé zde také budou vystaveny tři kusy grošových razidel, která se sem vracejí po 700 letech.

Vltavan v Praze je nejstarším existujícím profesním spolkem. Byl založen 11. června 1871 v pražském Podskalí s názvem „Vzájemně se podporující spolek plavců, rybářů a pobřežních Vltavanů“.

Do dnešních dob si Vltavané uchovali své vlastní kroje a spolkové prapory. Jejich kroj byl zaveden v roce 1872 a vychází z uniformy francouzského námořního obchodního loďstva. Tvoří jej červenobílé pruhované košile, modré nebo bílé kalhoty, modré kabátce s kotvami, symboly plavectví na klopách, kolem pasu modrá šerpa a nízké ploché lesklé klobouky s modrou stuhou. Oblečení je s malými odchylkami společné všem Vltavanům, podstatněji odlišeni jsou jen pokrývkou hlavy. Davelští nosí bílé plátěné čepice, štěchovičtí modré soukenné čepice a purkarečtí podobné čepice v barvě černé.

R. Jozíf

Program bohoslužeb v našich farnostech a další akce ve farnosti jsou ohlašovány při ohláškách nebo je sledujte na farním webu, který je na adrese:
www.farnostkostelec.cz

Neprodejné. Jen pro vnitřní potřebu. Za obsah článku ručí jeho autor.

KOSTELECKÝ ANDĚL

Věstník Římskokatolické farnosti sv. Andělů strážných
v Kostelci nad Černými lesy

Číslo 6. XXIV. ročník Vychází v červnu 2026

Pohlížel jsem se na obrázek sv. Rity, která měla památku 22.5. Držela kříž a dívala se na něj. Vzpomněl jsem si, že i my máme svěťce, který drží kříž a dívá se na něj. Je to sv. Jan Nepomucký. Oba tyto svěťce spojovalo utrpení, které v různých obdobích života museli podstoupit. Zobrazení vyjadřuje, kde čerpali sílu k nesení těžkostí ve svém životě. Je to právě pohled na trpícího Krista. Duchovní posila, která pomáhá nést náročnost našeho života. Křesťan má možnost ve víře pohlížet na Krista trpícího a z Něho čerpat, když se mu nedaří, když třeba tělesně či psychicky trpí, když na něho doléhá nesnesitelná tíže bytí, když se nenaplní naše představy o životě a také vidíme, že trpí i ti kolem nás, když se nám třeba ve stáří hrouť naše tělo a přestává nás poslouchat. Nebudeme vztekli, nervózní, uraženými, precitlivými, ukřivděnými. Můžeme to proměnit. Obrátit se ke Kristu jako se obraceli zbožní věřící od středověku v modlitbě Anima Christi, sanctifica me (Duše Kristova, posvět' mě), ve které je také prosba Passio Christi, conforta me. Utrpení Kristovo, posilni mě. (1)

Milí křesťané, kolik lásky a síly můžeme vyčerpat z utrpení Kristova. Využívejme toho, když pohlížíme na kříž, když přijímáme Krista ve svatém přijímání, když přijímáme jeho slova k životu k našemu životu. Tak jako první, a i další věřící vydávali svědectví, i my můžeme v dnešním světě.

*Duše Kristova, posvět' mě.
Tělo Kristovo, zachraň mě.
Krví Kristova, opoj mě.
Vodo z boku Kristova, obmyj mě.*

*Utrpení Kristovo, posilni mě.
Dobrý Ježíši, vyslyš mě.
Ve svých ranách ukryj mě.*

*Nedopusť, abych se odloučil od tebe.
Před zlým nepřítelem ochraň mě.
V hodině mé smrti zavolej mě.*

*A dej, ať přijdu k tobě,
abych tě s tvými svatými
chválil navěky.
Amen.*

*Anima Christi, sanctifica me.
Corpus Christi, salva me.
Sanguis Christi, inebria me.
Aqua lateris Christi, lava me.*

*Passio Christi, conforta me.
O bone Iesu, exaudi me.
Intra vulnera tua absconde me.*

*Ne permittas a te me separari.
Ab hoste maligno defende me.
In hora mortis meae voca me.*

*Et iube me venire ad te,
Ut cum Sanctis tuis laudem te
per infinita saecula saeculorum.
Amen.*

Milí čtenáři, dopřejme si zažít hloubku myšlenek, které z modlitby vycházejí. Mnohým se stala cestou k vyjádření niterného vztahu ke Kristu. Vznikla ve středověku a hodně ji předkládal k modlení sv. Ignác.

Měsíc červen je zasvěcen Nejsvětějšímu srdci Ježíšovu. Jak si také uctít Ježíše? Přijít i mimo neděli, setkat se s Ježíšem ve svaté zpovědi, ve sv. přijímání. Pomodlit se k srdci Ježíšovu. Mohou to být litanie, ale i osobní modlitby se zasvěcením Srdci Ježíšovu.

Zprávy na web. stránkách či v ohláškách.

J. Lízner

900 LET OD PRVNÍ PÍSEMNÉ ZMÍNKY O KOSTELE VE VRBČANECH

Obec Vrbovec a Římskokatolická farnost Pečky zve na slavnost, která se koná v sobotu 6. června 2026.

Slavnostní mši svatou slouží P. Josef Nerad v kostele sv. Václava od 14 hodin.

Podrobný program oslav naleznete na adrese:

[https://pecky.cz/default/report/416947_900-let-](https://pecky.cz/default/report/416947_900-let-od-prvni-pisemne-zminky-o-kostele-ve-vrbce)

[od-prvni-pisemne-zminky-o-kostele-ve-vrbce](https://pecky.cz/default/report/416947_900-let-od-prvni-pisemne-zminky-o-kostele-ve-vrbce)

Loretánská kaple v Praze

Budova Loretánské kaple na Hradčanech vznikala vedle nového kláštera kapucínů – tomu pak byla později svěřena do duchovní správy. Výstavba této loretánské kaple započala položením základního kamene dne 3. června 1626.

Stavbu iniciovala a financovala hraběnka Benigna Kateřina z Lobkovic.

Kaple byla vysvěcena dne 25. března 1631 pražským arcibiskupem kardinálem Arnoštem Vojtěchem z Harrachu.

R. Jozíf

Z historického kalendáře

- 1.června 1716** zemřel Jan Josef Božan, kněz, autor kancionálu „Slaviček rajský“ (310 let)
- 3.června 1626** byl položen základní kámen ke kapli v pražské Loretě (400 let)
- 3.června 1801** se narodil František Škroup, český hudební skladatel, autor naší hymny (225 let)
- 11.června 1911** se narodil Václav Bogner, český katolický biblista, protagonista římskokatolického liturgického překladu Bible (115 let)
- 13.června 1231** zemřel sv. Antonín Paduánský, františkánský kněz a misionář, církevní učitel (795 let)
- 14.června 1936** zemřel Gilbert K. Chesterton, anglický spisovatel (90 let)
- 16.června 1106** zemřel sv. Benno z Míšeň, německý biskup, patron Mnichova, patron rybářů a soukeníků (920 let)
- 17.června 1846** zemřel v Paříži Jean-Baptiste Debureau (vlastním jménem Jan Kašpar Dvořák, rodák z nedalekého Kolína), výrazný představitel evropské pantomimy (180 let)
- 27.června 1796** se narodil Petr Krejčí, světicí biskup pražský, děkan metropolitní kapituly svatovítské (230 let)
- 29. června 1716** se narodil Josef Stepling, katolický kněz-jezuita, astronom, matematik, fyzik a meteorolog. Zasloužil se o vybavení klementinské hvězdárny, kde se stal ředitelem a od roku 1752 zavedl pravidelná meteorologická pozorování. (310 let)
- 30.června 1676** zemřel Adam Václav Michna z Otradovic, básník, skladatel, varhaník (350 let)

V sobotu 20. června 2026 se bude konat 34. Setkání Kostelců tentokrát v Kostelci u Holešova.

Uzávěrka příštího čísla je 20. června 2026

Zármutek bronzových očí

Třicet roků pracovala sochařka Marie Uchytlová na pozoruhodném Památníku dětským obětem války. Obsahuje osmdesát dvě postavičky dětí nejrůznějšího věku, v jejichž tvářích je výraz bolesti, smutku i strachu před krutostí světa dospělých a války. Jde o památku na zavražděné lidické děti. Marie Uchytlová své dílo realizovala postupně. Zemřela však příliš brzy - 16. listopadu 1989.

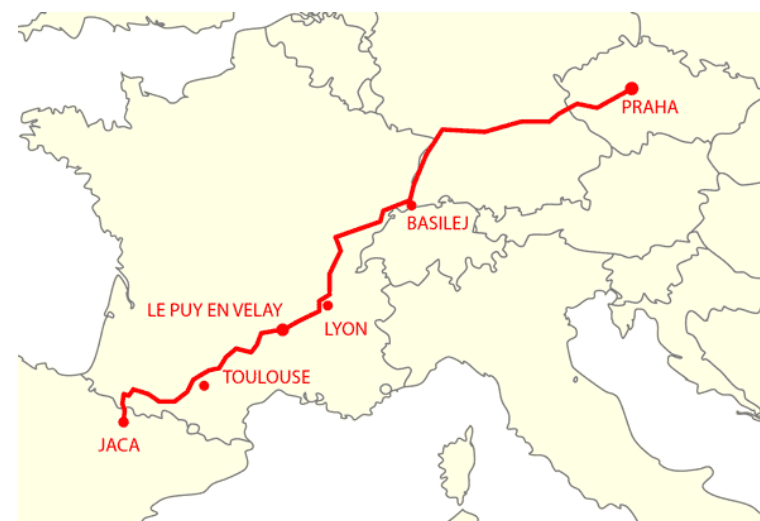
Poslední potřebné peníze byly vybrány díky sbírce v nevelkém dánském městě Albertslundu nedaleko Kodaně. Dánského starostu do ateliéru Marie Uchytlové a Jiřího Hampla poslala paní Edna Kovanda-Klein, rodačka z Říčán u Prahy, odkud odešla s rodiči a se sourozenci v roce 1968 do emigrace. A protože Říčany jsou partnerským městem Albertslundu, při jedné dánské návštěvě, došlo i na návštěvu ateliéru s postavičkami lidických dětí. Návštěva v ateliéru na starostu dánského městečka silně zapůsobila a po svém návratu zorganizoval sbírku na dokončení sousoší, kterou doslova žili všichni obyvatelé Albertslundu.

R. Jozíf

Jean-Baptiste Gaspard Deburau (vlastním jménem **Jan Kašpar Debrío** alias **Dvořák**) se narodil 31. července 1796 v Kolíně a zemřel 17. června 1846 v Paříži. Tento mim a herec patří k nejvýraznějším představitelům evropské pantomimy 19. století.

Pout' ke svaté Dobroslavě

Svatadobroslava.cz

Orosie (Eurosie, Dobroslava) – zapomenutá česká světice?

Ve městech Jaca (na svazích Pyrenejí) a Yebra (u Madridu), ve kterých se nacházejí ostatky světice, se každoročně na její počest konají oslavy, letos 24. a 25. června. Pro poutníka ze zemí Koruny české je překvapivé, že ve španělských legendách se dozvídá o českém původu světice.

Základ celé tradice o původu sv. Orosie tvoří věty: „Eurosia igitur, illustrissima clarissimi Regis Bohemiae filia“ (Eurosia tedy převznešená dcera přeslavného krále Čech) nebo „Inclita virgo et martir Eurosia serenissimi Bohemiae regis filia“ (Slavná panna a mučednice Eurosia, dcera nejjasnějšího krále Čech).

Životním příběhem svaté Orosie se v minulosti zabývalo v našem písemnictví několik historiků od 16. století. Jisté je také to, že sv. Orosie byla v naší zemi v 15. století alespoň na některých místech ctěna a Češi putovali do Jacy a Yebry a vyhledávali tam pomoc své krajanky. Svědčí o tom především návštěva bratra Jana z Hory Olivetské v Litomyšli. Podle legend se v roce 864 narodila Dobroslava, dcera knížete Mojslava. Po smrti jejího otce se jí ujal kníže Bořivoj se svou manželkou Ludmilou. Na radu sv. Metoděje byla v zastoupení provdána za Fortúnia Garcése. Při cestě do Španělska bylo ale poselstvo zmasakrováno Maury při přechodu Pyrenejí.

Mariánská poutní místa 132. Mnichovice – kostel Narození Panny Marie

Mnichovice se nacházejí asi 16 kilometrů od Kostelce nad Černými lesy. Zde na potoce Mnichovka postavili začátkem 12. století sázavští mniši vesnici, o které v Kosmově kronice čteme, že zde v roce 1140 sázavský opat Silvestr vybudoval baziliku ke cti sv. Michaela a všech ctností nebeských.

Sázavští mniši zde pořádali trhy, proto jsou také Mnichovice často nazývány "tržní městečko kláštera svatého Prokopa". Mniši také zakládali rybníky v Kolodějích a "Slepovy rybníky" v Jidaškách, které existovaly až do konce 18. století. Mnichovice se postupně rozrůstaly a románský kostel přestal vyhovovat, proto byl kolem roku 1330 přebudován goticky a zasvěcen Narození Panny Marie. U kostela byla postavena fara pro kněze.

Při požáru 23. srpna 1746 podlehl ohni i kostel, a proto byl zbudován nový, který byl vysvěcen 8. září 1754 pražským světícím biskupem Antonínem Vokounem (titulárním biskupem kalinicenským=dnešní Rakka v Sýrii).

Jedná se o jednolodní barokní kostel s kulatým presbytářem, který je pozůstatkem dřívějšího gotického kostela. Ke kostelu jsou připojeny dvě postranní kaple.

Nad hlavním vchodem je znak knížecího rodu Khevenhüller-Metsch z Komorního Hrádku (tesán do červeného mučitského kamene), jímž byl kostel patronálně ošetřován (tento znak je též na predele hlavního oltáře). Pod hlavním oltářem je krypta, která je také pozůstatkem původního gotického kostela, možná dokonce i bývalé baziliky.

Na cibulovité věži jsou umístěny dva zvony a mechanické hodiny z roku 1835. Uprostřed štítu si můžeme povšimnout mariánského monogramu a slunečních hodin s nápisem „Všeho do času, Pán Bůh navěky“.

Zajímavá je zdejší kazatelna v podobě rozevřené velryby tlamy od významného plzeňského řezbáře Lazara Widemanna (spolupracoval také s Janem Blažejem Santinim na jeho barokně-gotických projektech a jeho nejvýznamnější prací je výzdoba nedalekého kostela sv. Havla v Poříčí nad Sázavou). Kazatel stojící na kazatelně připomíná starozákonního proroka Jonáše v tlamě velryby.

Za zmínku stojí, že zde jako kněz v letech 1837 až 1864 působil Vojtěch Vilém Kramerius, syn českého nakladatele Václava Matěje Krameria.

Vybral R. Jozíf

MILOVAT VŠECHNY TY ŠPATNÉ LIDI

„Jenom *my* máme Ducha“

Tohle mě jako dítě učili v mé církvi, a pak jsem zjistil, že totéž říká každé náboženství. Není to zajímavé?

Pro tento jev existuje označení: říká se mu *skupinový narcismus*. S láskou k Bohu to nemá nic společného. Nejde o hledání pravdy nebo lásky. Je to snaha o moc, a *každá* skupina v méně zralé fázi vývoje se pokusí strčit Boha do kapes své členské uniformy.

Zkusme najít nějaké náboženství, které to nedělá. Ale nepotřebujeme se dívat dál, než do našeho vlastního Starého zákona. Najdeme tu převládající náboženské postoje z těch dob, které přešly do Ježíšova světa – a jak na ně Ježíš reagoval.

„Bůh se o Samaritány nestará. ... „Židé se totiž se Samaritány nestýkají.“

„Bůh ani neví, že Syroféničané existují.“

„My jsme vyvolený národ – a všechny ostatní národy jsou vyloučeny.“

I když Ježíš potvrzuje jedinečný vztah Boha s Izraelem, ukazuje Boží milost vůči lidem všeho možného původu a jejich přijetí – což jeho učedníci ani zástupy neočekávají.

Ježíš dělá ve všem nepořádek. Z cizích lidí dělá neustále hrdiny svých podobností a příjemce mnohostranné Boží milosti. Neuvedomiti si to a nepoučit se z toho je v tomto okamžiku trestuhodná ignorace.

Celkově jsme to nepřijali. Katolicismus téměř do podrobností zopakoval rituální a legalistické (skutkové) chyby judaismu a protestanté nás dobře napodobili, i když se snažili zamést stopy tím, že svůj legalismus používali na velmi odlišné záležitosti. Ale je to stejné honění ega.

A lze snadno tvrdit, že naše příbuzná abrahámovská cesta, islám, nás následoval tak, že zkopíroval to naše chování, které nejhorlivěji omezuje spásu jenom na členy vlastní skupiny.

Karl Rahner navrhl, abychom na padesát let prostě přestali používat slovo *Bůh*. Jak dále říká, obvykle nemáme ani ponětí, o čem mluvíme! To se stává zcela zřejmým, když si všimneme, co jsme udělali se samotným Ježíšem, který byl dán jako plně *viditelná a zjevná* manifestace – a my jsme ho stejně využili pro naše malé kulturní války. Předstírali jsme, že mu dokonale rozumíme, kdykoli jsme ho dokázali vyložit ve prospěch našich vlastních sporů, předsudků a nadvlády.

Ubohý Ježíš.

R. Rohr, Božský tanec (vybrala M.V.)